

ние, че Деклозиеръ на 10 септемврий, день на българската мобилизация, не е отстъпилъ напълно и за скромна цена една мощна организация, която той безъ съмнение е смѣталъ да съживи въ случай на едно българско поражение или на единъ обратъ въ вътрешната политика на България;

Предъ видъ на това, че това предположение се намира потвърдено отъ смѣтката „храни за изплащане“ представена къмъ дѣлото отъ българското правителство (анексъ 23); че действително отъ тая смѣтка се вижда какво следъ 10 септемврий 1915 г. и въ продължение на около два месеци Българската търговска банка е извършвала платежи не за своя собствена смѣтка, а за смѣтка на Деклозиеръ и служейки си съ сумитѣ внесени отъ тоя последния, като по тоя начинъ е установила континуитета на операциитѣ на предприятieto Деклозиеръ дори и следъ датата на предполагаемата цесия;

Предъ видъ на това, че по тая причина суброгацията на правата на Българската търговска банка въ ония на правителствата-истци не може да бѣде призната.

3. Що се отнася до способността на правителствата-истци да дирятъ правото си отъ сѣда.

Предъ видъ на това, че противъ допустимостта на казанитѣ правителства не може да се повдигне възражението основано върху тѣхната неспособностъ да се явяватъ като истци предъ единъ сѣдъ компетентенъ само да разглежда спорове касателно имоти, права и интереси на частни лица;

Предъ видъ на това, че отъ самата природа на интереситѣ, съ които се занимава настоящиятъ процесъ, и на операциитѣ, които сѣ породили тия интереси, се вижда, че правителствата-истци сѣ извършили въ България една операция, която засѣга изключително частното право;

Предъ видъ на това, че е установено отъ цѣлата юриспруденция и специално отъ предписанията на чл. 161 отъ договора за миръ, че правителствата, които търгуватъ въ странство не могатъ да се позоваватъ на правата и привилегиитѣ на суверенитета и че следователно тия права и привилегии не могатъ и да имъ бѣдатъ противопоставени;

Предъ видъ на това, че отъ практическо гледище уреждането на казанитѣ интереси не би могло да се извърши иначе освенъ въ съгласие съ предписанията на отдѣлъ IV отъ часть X на договора въ Ньои;

Предъ видъ на това особено, че сѣдътъ не може да се абстрахира отъ общата воля на странитѣ, които като сѣ го конституирали специално, за да разреши настоящия споръ, не могатъ да му противопоставятъ единъ отводъ за некомпетентностъ толкова „интуиту персоне“ колкото и „интуиту материе“.

4. Що се отнася до изключителнитѣ военни мѣрки.

Предъ видъ на това, че конституирайки настоящия сѣдъ чрезъ специална спогодба заинтересованитѣ правителства